

[Ole Henriksen]

det, vi stiller forslag om, og det har vi aldrig gjort. Vi vil gerne have en institution, som man kan bede om at mægle, for der kan mange steder i samfundet – og ikke mindst på arbejdsmarkedsområdet – være behov for en mægling, eventuelt også en voldgift, hvis parterne er enige om, at det vil de gerne have. Men det er parterne selv, der må sige, at de ønsker det. Det kan ikke være en bestemmelse, hvorefter man kan gribe ind ud fra specielle interesser – organisations- eller samfundsinteresser. Hvor mange steder skulle Folketinget så ikke have mulighed for at gribe ind og samtidig sige, at her skal der være et kvalificeret stemmeflertal imod for at få ændret disse organisationers indstilling?

Det er kun på arbejdsmarkedet, vi har disse problemer med en, jeg vil godt tillade mig at sige udemokratisk afstemningsform. Det er da også erkendt i vidt kredse nu, ikke mindst fra fagbevægelsens lederes side, at dette ikke fungerer, og at det simpelt hen medfører en konservatisme inden for arbejdsmarkedet. Og selv om hr. Kaj Poulsen står og roser denne konservatisme, er det altså et spørgsmål om, at der må ændringer til. Det er fremhævet i forslaget, at det er en 50 år gammel lov, og der er faktisk ikke sket nogen væsentlige ændringer i denne lov i 50 år. Tror man ikke, at der er sket en udvikling på arbejdsmarkedet og i medlemmernes demokratiopfattelse i disse 50 år? Det er dér, jeg tror man tager fejl. Så kan man selvfølgelig sige, at det ifølge traditionen skal være i et samarbejde mellem LO og Dansk Arbejdsgiverforening osv.

Jeg er enig med fru Elisabeth Bruun Olesen i, at det er os herinde, der har lavet loven, men det er da klart, at alle organisationer kan henvende sig til Folketinget og prøve at påvirke det til at lave en eller anden vinkel på en lov. Det har vi altså gjort i sin tid, men spørgsmålet er, om den vinkel bliver ved med at være den rigtige. Jeg tror, den er i dyb strid med mange, mange flere end dem, hr. Kaj Poulsen på en sådan lidt hovskisnovski måde nævner, når han siger, at nu har venstrefløjen været ude at anbefale det traditionelle nej, og så har medlemmerne bare at tale, og så stemmer de ja til det.

Hvordan gik det i hr. Kaj Poulsens eget forbund? Eller inden for Jernet? Hvad sagde medlemmerne dér? De sagde jo nej. Men hvad skete der så? Jo, de blev sammenkædet

med en del andre, som sagde ja, og så blev der ganske enkelt et almindeligt flertal sammenlagt, men et meget lille og med en meget lille stemmeprocent.

Men hvad med Jernets medlemmer og dem fra de 7 andre områder, som har forkastet forslaget? Hvad med medlemsdemokratiet dér? Er det, fordi det er udemokratisk, at man kun kan få disse overenskomster igennem ved at anvende forligsmandsloven?

Jeg har ikke mange bemærkninger yderligere, for det har været ret negativt, men jeg vil da godt lige tilføje, at problemet med at få Dansk Arbejdsgiverforening og LO til at komme med indstillinger giver jo, som jeg sagde før, en konservatisme, der indbygges i selve systemet. Arbejdsgiverne vil da altid være parat til at bruge den metode og sikre sig, at det kun er et minimum af indrømmelser, der slipper igennem, og det synes vi ikke er den rigtige løsning. At så skiftende flertal osv. kan ændre på love, er da også demokratiets vilkår, og det gør man faktisk også.

Så synes jeg generelt, at holdningen – måske mest fra Socialdemokratiet – er skuffende, når man mener, det er noget, som arbejdsmarkedets parter selv skal løse. Det er også sagt fra nogle borgerlige ordføreres side her. Jamen jeg kan ikke engang huske, hvor mange gange man har lavet overenskomstindgreb herinde. Der har jo været mange indgreb over for arbejdsmarkedets parter, og man skal ikke stille sig helligt an her og tro, at det er en nyskabelse på dette område.

Jeg vil også godt understrege, når hr. Kaj Poulsen nævner, at SF i sit arbejderflertals oplæg siger, at vi gerne vil forhandle i samarbejde med fagbevægelsen om løsningerne herinde, at det er rigtigt, men det er lige så rigtigt, at vi ikke vil forhandle med Dansk Arbejdsgiverforening, så her har hr. Kaj Poulsen forklaringen på, hvorfor vi ikke nævner Dansk Arbejdsgiverforening i vores oplæg, men fagbevægelsen, for vi mener bestemt, at der er kræfter i fagbevægelsen, som ønsker disse ændringer i loven her.

Hr. Estrup var inde på lovens tilblivelse, og jeg kan da ikke anfægte, at det er blevet sagt i sin tid, som hr. Estrup nævner, i bemærkningerne til loven. Men jeg synes ikke, at det ændrer noget som helst i opfattelsen af, om det er en demokratisk lov, vi har, eller det ikke er en demokratisk lov. Så jeg kan